

ชื่อเรื่อง : การลดพฤติกรรมไม่อยู่นิ่งของเด็กออทิสติก โดยการใช้ชุดกิจกรรมเกมงานวัดกับการเสริมแรงด้วย
เบี้ยอรรถกร

ผู้วิจัย : นางสาววิภารัตน์ แผนสันเทียะ

ปี : 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้จัดทำขึ้นเพื่อ เพื่อศึกษาผลของการลดพฤติกรรมไม่อยู่นิ่งของเด็กออทิสติกหลังการใช้ชุดกิจกรรมเกมงานวัดกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่อยู่นิ่งของเด็กออทิสติกก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมเกมงานวัดกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ของนักเรียนออทิสติก อายุ 8 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นเตรียมความพร้อม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำการคัดเลือกจากนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง เช่น การเดินออกจากจุดที่กำหนดหรือจุดที่จัดการเรียนการสอน การหันหน้ามองไปทิศทางอื่นในขณะที่เรียน และการพูดแทรกขณะที่ครูกำลังสอน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ ชุดกิจกรรมเกมงานวัดกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) จำนวน 4 แผน โดยใช้แผนละ 1 สัปดาห์ รวม 4 สัปดาห์ โดยแต่ละแผนใช้เวลาสอนแผนละ 30 นาที และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบบันทึกพฤติกรรม โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ระยะก่อนใช้วิธีการจัดกระทำ ซึ่งผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการไม่อยู่นิ่งของนักเรียน ระยะที่ 2 จัดกระทำโดยจัดกิจกรรมตามแผนการสอนที่ใช้เบี้ยอรรถกรร่วมกับสื่อทางการมอง ระยะที่ 3 สังเกตพฤติกรรมโดยไม่มีการจัดกระทำ และระยะที่ 4 จัดกิจกรรมตามแผนการสอนที่ใช้ชุดกิจกรรมเกมงานวัดกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรอีกครั้งหนึ่ง

ผลการวิจัยพบว่า หลังจากได้รับการสอนชุดกิจกรรมเกมงานวัดกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร นักเรียนมีพฤติกรรมไม่อยู่นิ่งอยู่ในระดับ ต่ำ และเมื่อคิดเป็นร้อยละเปรียบเทียบกับระยะเส้นฐาน พบว่าพฤติกรรมไม่อยู่นิ่งของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมเกมงานวัดกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรลดลงร้อยละ 22.69 ปรากฏว่านักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน โดยไม่เดินออกจากจุดที่กำหนดหรือจุดที่จัดการเรียนการสอน ไม่หันหน้ามองไปทิศทางอื่นในขณะที่เรียน และไม่พูดแทรกขณะที่ครูกำลังสอน